

dog, at Friheden maa være noget begrændset, og det forekommer mig, at de Endringsforslag, vi have stillet, og af hvilke jeg særlig lægger Vægt paa de to, jeg har omtalt, ikke lægge Banken nogen Vanskelighed i Veien.

Th. Nielsen: At imødegaa det lange Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Ville), skal jeg ikke indlade mig paa; kun skal jeg bemærke, at, naar han sagde, at det forekom ham, at det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds (Frederiksen) stillede sig altså ensidigt paa et landmandsbankagtigt Standpunkt, saa finder jeg rigtignok til Gjengæld, at det ærede Medlem ikke kan strikkes for at staa paa et mindre velvilligt Standpunkt overfor Landmandsbanken. Jeg er nu saa heldig stillet, at jeg ikke staar paa noget ensidigt Standpunkt, men kan tage ganske almindelige Hensyn. Jeg har allerede ved 1ste Behandling udtalt mig om Trangen til en saadan Bank, men om denne kommer til at fyldestgøre de Forhaabninger, man kunde være om den, vil selvfølgelig først Tiden vise. Men at der er Trang til den, det har jeg vist, navnlig støttet paa, at Nationalbanken er saa overmaade forsigtig i at gjøre Udlaan, og at den ikke udlaaner direkte mod Pant i faste Eiendomme. Jeg skal dertil endnu i Dag sige, at der aabenbart hos Landmændene tillige er Trang til at faa Kassekredit imod at stille Kaution, ligesom der kan være Trang til at faae Laan paa andet Pant. Hertil kommer, at det kan være meget gavnligt, at man overhovedet kan faae de fulde Summer udbetalt, i Stedet for at man, saaledes som Tilfældet er med Kreditforeningerne, maa sælge sine Obligationer selv. Selv om man maa betale det noget højere, tror jeg dog, at Mange vilde foretrække at faae de fulde Summer i Stedet for kun at faae 80 eller 90 Rd. for hvert 100 Rd., som de udstede Obligation for. Denne almindelige Betragtning afgjør i Grunden, kan jeg gjerne sige, min Stilling til de foreliggende Endringsforslag, ligesom overhovedet til selve Lovforslaget. Forsaavidt Lovforslaget og de foreliggende Endringer ikke gaa udenfor, hvad der allerede er givet ved det

hidtil Bestaaende — være sig for Kreditforeninger, Banker eller Sparekasser —, er jeg med, thi jeg skjønner ikke, at vi ikke skulde kunne give lignende Begunstigelser til denne Anstalt, idet det ved 1ste Behandling er godgjort og gjort indlysende, at Sikkerheden er saa god som vel tænkelig. Jeg blev derfor ikke lidet forundret ved at se Endringsforslaget under Nr. 1, thi det forekommer mig, at Banken er grundet paa, at der kun skal indbetales 40 pCt. af de tegnede Aktier, og det at forlange, at Aktierne skulle være konstant og fuldt indbetalte, forekommer mig rigtignok at være det Samme som at tilintetgjøre Virksomheden. Hvorfor vi her skulde opkaste os til Formyndere for Børspekulanter, ser jeg ikke, og hvorfor vi skulde vise en saa faderlig Forsorg af Hensyn til Bankens fremtidige Cristens, ser jeg heller ikke. Jeg maa derfor paa det mest Indstændige fraraade Thinget at vedtage Forslaget under Nr. 1. Det er i mine Dine et farligt Forslag, hvis Vedtagelse vil ganske tilintetgjøre Bankens Virksomhed. — Hvad derimod angaar Forslagene under Nr. 5 og 7, da er min Stilling anderledes, idet jeg tror, at vi uden Fare kunne vedtage dem. Forslaget under Nr. 5 tilsigter i Grunden kun kort og godt, at Ingen skal komme til at betale Stempning to Gange, og det er jo noget Lignende, der allerede er givet i Loven af 11te Februar 1863, saa at det ikke er noget Nyt, der her foreslaas. Det Samme gjælder om Forslaget under Nr. 7. Derimod tror jeg ikke, at det er rigtigt at vedtage Forslaget under Nr. 6, ikke fordi Sikkerheden ikke er god nok — thi det er den i mine Dine tilvise —, men fordi Overformyndermidlerne selv om vi ikke vedtage dette Forslag, under alle Omstændigheder væsentlig komme Landvæsenet til Gode, i alt Fald de faste Eiendomme, thi de skulde jo, ifølge Loven udsættes i disse. Jeg ser derfor ikke nogen Grund til at vedtage denne Endring, og jeg vil endog haabe, at den ærede Forslagsstiller vil tage den tilbage, da jeg tror, at den kunde vanskeliggjøre Lovens videre Fremme.

Gad: Da jeg i alt Væsentligt kan holde mig til, hvad der er udtalt af mit ærede